

РЕЗЮМЕ

Исследована химическая природа поверхности и адсорбционные свойства аминосодержащих полисилsesквиоксановых ксерогелей. Установлена доступность функциональных групп для специфических адсорбционных взаимодействий с молекулами различного электронного строения. Показана связь специфических адсорбционных свойств функционализированных мостиковых полисилsesквиоксанов с природой превалирующих групп на поверхности.

SUMMARY

The chemical nature of a surface and the adsorption properties of amino-containing polysilsesquioxane xerogels have been investigated. Availability of functional groups for specific adsorption interactions with molecules of a various electronic structure has been established. Correlation between the specific adsorption properties of functionalized bridged polysilsesquioxanes and the nature of prevailing groups on a surface has been shown.

ЛІТЕРАТУРА

1. Zub Yu.L., Parish R.V. Functionalized Polysiloxane Sorbents: Preparation, Structure, Properties and Use. // Stud. Surf. Sci. Catal.-1996.-V. 99.-P.285-299.
2. Avnir D., Klein L.C., Levy D., Schubert U., and Wojcik A.B., The Chemistry of Organic Silicon Compounds, Ed. Z.Rappoport and Y.Apeloig. Wiley, NY., 1998.V. 2.-P.2317.
3. Loy D.A., Shea K.J. Bridged Polisilsesquioxanes. Highly Porous Hybrid Organic-Inorganic Materials // Chem. Rev.-1995.-95.-P.1431-1442
4. Bridged Polysilsesquioxanes. Molecular-Engineering Nanostructured Hybrid Organic-Inorganic Materials / Shea K.J., Moreau J., Loy D.A., Corriu R.J.P., Boury B. // Functional Hybrid Materials, P.Gomez-Romero, C.Sanchez (Eds.), Wiley-VCH, Weinheim, 2004.-P.50-85.
5. Corriu R.J.P., Leclercq D. Recent development of molecular chemistry for sol-gel processes // Angew. Chem. Int. Ed. Engl.-1996.-35.-P.1420-1436.
6. Bridged Polysilsesquioxane Xerogels Functionalized by Amine- and Thiol- Groups: Synthesis, Structure, Adsorption Properties / Dabrowski A., Barczak M., Stolyarchuk (Shvaykovska) N.V., Melnyk I.V., Zub Yu.L. // Adsorption.-2005.-№11.-P.501-517.
7. Нові аминосодержащі адсорбенти на основі мостикових полисилsesквиоксанов / Чуйко А.А., Столярчук Н.В., Мельник И.В., Дабровский А // Доп. НАН України.-2005.-№ 2.-С.117-122.
8. Тертий В.А., Белякова Л.А. Химические реакции с участием поверхности кремнезема. - Киев: Наук. Думка, 1991.-264 с.
9. Сорбенти на основе силикагеля в радиохимии. Химические свойства. Применение / Под общ. ред. Б.Н. Ласконина-М.: Атомиздат, 1977.-304 с.
10. Чуйко О.О. Горлов Ю.И. Химия поверхности кремнезема: строение поверхности, активные центры, механизмы сорбции. - Киев: Наукова думка, 1992.-248 с.
11. Сахаров А.И. Весы в физико-химических исследованиях. - М.: Наука, 1968.-230 с.

Поступило до Редакції 18.05.2006 р.

В.А. Копілевич, Д.А. Саєченко, Л.В. Войтенко
Національний аграрний університет, м. Київ

УДК 546.185:546.47'56'732

ПОДВІЙНІ АКВААМІНОФОСФАТИ КУПРУМУ (II)-ЦИНКУ

Фосфати купруму і цинку знаходять широке застосування в каталізі, як антикорозійні засоби, у складі мікроелементних добавок для мінерального живлення рослин [1-3]. Науковий та практичний інтерес представляє синтез гідратованих фосфатів d-елементів, що містять координований до йону металу аміак [4-8].

Метою даної роботи є одержання акваамінофосфатів купруму(II)-цинку та вивчення їх фізико-хімічних властивостей.

Експериментальна частина

Подвійні акваамінофосфати купруму(II)-цинку отримували методом висолювання їх з водно-аміачних розчинів органічним агентом - ацетоном [4]. Як вихідні реагенти використовували механічну суміш фосфатів міді(II) та цинку, синтезовані за методиками [7], концентрований (23-25 мас %) водний розчин аміаку. Синтез об'єктів дослідження проводили наступним чином. Механічну суміш фосфатів міді(II) та цинку із заданим мольним співвідношенням Cu:Zn розчиняли повністю в

концентрованому водному розчині аміаку. Потім цей розчин вливали в ацетон, що супроводжувалося утворенням денної фази темно-синього кольору. Маточний розчин декантували, а донну фазу витримували при 18-25 °C до постійної маси. Умови синтезу та склад одержаних продуктів наведені в табл. 1.

Таблиця 1

Умови одержання та склад твердих акваамінофосfatів купруму(II)-цинку

№ з/п	Молярне спiввiдношення Cu:Zn у вихiднiй сумiшi	Хiмiчний склад, мас %					Рентгенофотографiчна характеристика продукту синтезу	Брутто-формула продуктiв синтезу
		ZnO	CuO	P ₂ O ₅	NH ₃	H ₂ O		
1	1.5:1.5	24.31	23.48	28.39	10.57	13.22	Кристалiчний, присутня 1 фаза	Cu _{4.7} Zn _{4.9} (PO ₄) ₂ ·3.0NH ₃ ·3.5H ₂ O
2	1.0:2.0	32.36	15.97	28.36	10.27	13.03	Рентгеноаморфний	Cu _{4.0} Zn _{4.9} (PO ₄) ₂ ·3.0NH ₃ ·3.6H ₂ O
3	2.0:1.0	16.69	32.95	29.20	11.76	9.37	Рентгеноаморфний	Cu _{4.0} Zn _{4.0} (PO ₄) ₂ ·3.4NH ₃ ·2.5H ₂ O
4	0.5:2.5	41.62	8.24	29.03	10.45	10.67	Рентгеноаморфний	Cu _{4.1} Zn _{4.0} (PO ₄) ₂ ·3.0NH ₃ ·3.0H ₂ O
5	2.5:0.5	8.45	41.06	29.44	12.75	9.32	Рентгеноаморфний	Cu _{4.9} Zn _{4.0} (PO ₄) ₂ ·3.6NH ₃ ·2.5H ₂ O

Вмiст цинку визначали трилонометрично (Cu²⁺ маскували тiосульфатом) [9], купруму – йодометрично, P₂O₅ – ваговим хiолiнимолiбденовим методом [10], амiак – вiдгонкою на апаратi Сереньєва [11], вмiст води та амiаку – за рiзницeю втрати маси при прожарюваннi у муфельнiй печi при температурi 700°C протягом 1 год.

ІЧ спекtri записанi на спектрофотометрi Specord 75-IR. Зразки для зйомки готовували у виглядi таблеток, спресованих з KBr, де концентрацiя дослiджуваної речовини складала 0.2-0.3 мас %.

Рентгенофазовий аналiз здiйснювали за допомогою дифрактометра ДРОН-УМ1, використовуючи монохроматичне CuK_α-випромiнювання. Як монохроматор використовувався монокристал графіту, встановлений на дифрагованому пучку. Дифрактограми знiмали методом крокового сканування в iнтервалi кутiв 2θ 4-80°. Крок сканування складав 0.05°, час експозицiї в точцi – 3-9 с [13].

Обговорення результатiв

В ІЧ спекtrах (табл. 2) подвiйного акваамiофосfату купруму(II)-цинку в областi 3390-3120 см⁻¹ спостерiгається сильна широка смуга поглинання, що вiдноситься до валентних коливань води та амiаку. В областi 1670-1550 см⁻¹ присутнi максимуми, що можуть вiдповiдати деформацiйним коливанням як води, так i амiаку. В областi 1460-1390 см⁻¹ зафiкованi смуги поглинання, що являються характеристичними саме для молекул амiаку, зв'язаних з катiонами металiв за донорно-акцепторним механiзмом. Особливiстю iх положення є те, що вони змiщенi в бiльш низькочастотну область у порiвняннi з положенням аналогичних максимумiв в спекtrах амiакатiв d-металiв [14]. Це явище можна пояснити утворенням стiйкого водневого зв'язку, який супроводжується перерозподiлом електронної густини з переносом протона у ланцюгу NH₃-Me²⁺-PO₄³⁻ [6, 7]. В областi 1260-1220 см⁻¹ спостерiгається смуга поглинання, вiднесена до симетричних деформацiйних коливань молекули амiаку [7, 8].

В ІЧ спекtrах всiх сполук в областi 1020-980 см⁻¹ спостерiгається сильна смуга поглинання та плечi, що вiдносяться до асиметричних валентних, а в областi 940-930 см⁻¹ – до симетричних валентних коливань PO₄³⁻ [7].

Сlabki смуги або плечi, якi спостерiгаються в областi 720-700 см⁻¹, вiдповiдають лiбрацiйним коливанням молекул координованого амiаку. Нижче 610 см⁻¹ спостерiгаються смуги поглинання, якi можна вiднести до деформацiйних асиметричних i симетричних коливаннь PO₄³⁻, а також до коливань валентних зв'язкiв Me-N i Me-O [12].

Таким чином, аналiз ІЧ-спектрiв свiдчить про те, що в складi акваамiофосfату купруму(II)-цинку присутнi два види молекул амiаку, а, точнiше, молекули, якi взаєmodiють з iоном металu лише за донорно-акцепторним механiзмом зв'язку, i молекули, що додатково беруть участь в утвореннi водневого зв'язку з переносом заряду.

Таблиця 2

Частоти (см^{-1}) максимумів смуг поглинання в ІЧ спектрах подвійних аквааміофосфатів купруму(II)-цинку

$\text{Cu}_{1.47}\text{Zn}_{1.49}(\text{PO}_4)_2 \cdot 3.0\text{NH}_3 \cdot 3.5\text{H}_2\text{O}$	$\text{Cu}_3(\text{PO}_4)_2 \cdot 3.0\text{NH}_3 \cdot 4.3\text{H}_2\text{O}$ [7]	$\text{Zn}_3(\text{PO}_4)_2 \cdot 4.0\text{NH}_3 \cdot 3.0\text{H}_2\text{O}$ [7]	Віднесення смуг поглинання
3390-3120 с.	3480-3163 ср.	3330-3100 с.	$\nu(\text{H}_2\text{O})$, $\nu_{as}(\text{NH}_3)$
1640 пл. 1620 пл. 1600 ср. 1570 пл.	1600 с.	1635 с. 1605 с.	$\nu(\text{H}_2\text{O})$, $\nu_{as}(\text{NH}_3)$
1460 пл. 1420 сл. 1390 пл.	1473 пл. 1435 ср.		$\delta_s(\text{NH}_3)$
1260 пл. 1220 ср.	1380 с. 1240 с.	1305 с. 1295 пл.	$\delta_s(\text{NH}_3)$
1020 с. 980 пл.	1020 с. 980 пл.	1095 с. 1015 с. 975 с.	$\nu_{as}(\text{PO}_4)$
940 пл.	928 пл.	940 пл.	$\nu_s(\text{PO}_4)$
720 сл. 700 сл.	710 пл.	725 пл.	$\mu(\text{NH}_3)$
590 ср. 540 ср. 420 сл.	600 пл. 570 пл. 540 ср. 420 сл.	600 с. 555 с. 525 с. 480 ср.	$\nu_{as}(\text{PO}_4)$ $\nu_s(\text{PO}_4)$ $\nu(\text{Me-N})$ $\nu(\text{Me-O})$

С. – сильна; ср. – середня, сл. – слабка смуга поглинання; пл. – плече.

Відповідно до результатів рентгенофазового аналізу (табл. 3-4), спостерігається утворення індивідуального типу кристалічної структури аквааміофосфату купруму(II)-цинку.

Таблиця 3

Кристалохімічні характеристики індивідуальних та подвійних аквааміофосфатів міді(ІІ) та цинку

Сполучка	Параметри елементарної комірки				Об'єм комірки, \AA^3	Сингонія
	a, \AA	b, \AA	c, \AA	γ , град		
$\text{Zn}_{1.49}\text{Cu}_{1.47}(\text{PO}_4)_2 \cdot 3.0\text{NH}_3 \cdot 3.5\text{H}_2\text{O}$	9.98	9.98	13.22	90.00	1318.93	Моноклінна
$\text{Cu}_3(\text{PO}_4)_2 \cdot 3.0\text{NH}_3 \cdot 4.3\text{H}_2\text{O}$ [7]	15.18	13.51	11.27	90.00	2311.60	Орторомбічна
$\text{Zn}_3(\text{PO}_4)_2 \cdot 4.0\text{NH}_3 \cdot 3.0\text{H}_2\text{O}$ [7]	9.79	18.24	4.58	90.30	805.00	Моноклінна

Таким чином, вивчена можливість одержання у твердому стані подвійних аквааміофосфатів купруму(ІІ)-цинку. Встановлено, що при мольному співвідношенні металів $\text{Cu:Zn}=1.5:1.5$ продукт синтезу представлений однією кристалічною фазою, що задовільно індікується у моноклінній сингонії. Кристалографічні характеристики цієї сполучки повністю відмінні від параметрів індивідуальних аквааміофосфату купруму(ІІ) та аквааміофосфату цинку, що дозволяє стверджувати про одержання нового продукту – подвійного аквааміофосфату купруму(ІІ)-цинку

складу $\text{Cu}_{1.47}\text{Zn}_{1.49}(\text{PO}_4)_2 \cdot 3.0\text{NH}_3 \cdot 3.5\text{H}_2\text{O}$. Виділені сполуки рентгоаморфні при інших значеннях мольного співвідношення Cu:Zn.

Таблиця 4

**Рентгенограма подвійного акваамінофосфату купруму(ІІ)-цинку складу
 $\text{Cu}_{1.47}\text{Zn}_{1.49}(\text{PO}_4)_2 \cdot 3.0\text{NH}_3 \cdot 3.5\text{H}_2\text{O}$**

№ піку	d _{експ} , Å	h k l	d _{роздрібн.} , Å	%-d(d)
1	7.03010	1 1 0	7.06177	-0.450
2	6.58380	0 2	6.61204	-0.428
3	4.98410	2 0 0	4.99343	-0.187
4	4.81780	1 1 2	4.82658	-0.182
5	3.98190	2 0 2	3.98477	-0.072
6	3.69810	2 1 2	3.70104	-0.079
7	3.53020	2 2 0	3.53089	-0.019
8	3.30570	2 0 3	3.30463	0.032
9	3.15740	3 1 0	3.15812	-0.023
10	3.11570	2 2 2	3.11461	0.035
11	2.99510	1 1 4	2.99415	0.032
12	2.85100	3 1 2	2.84975	0.044
13	2.75990	3 2 0	2.76985	-0.360
14	2.71280	3 2 1	2.71102	0.065
15	2.55790	3 2 2	2.55475	0.123
16	2.49860	4 0 0	2.49671	0.076
17	2.41550	4 1 0	2.42217	-0.276
18	2.34280	3 3 0	2.35392	-0.474
19	2.28110	4 1 2	2.27437	0.296
20	2.23460	4 2 0	2.23313	0.066
21	2.21930	3 3 2	2.21759	0.077
22	2.12460	4 2 2	2.11572	0.419
23	2.10630	1 1 6	2.10392	0.113
24	1.97650	4 3 1	1.97497	0.077
25	1.91530	4 3 2	1.91204	0.171
26	1.87410	5 1 2	1.87793	-0.204
27	1.79160	5 2 2	1.78561	0.335
28	1.76910	4 4 0	1.76544	0.207
29	1.68780	5 1 4	1.68507	0.162
30	1.65640	6 0 0	1.66448	-0.486
31	1.54100	6 2 2	1.53587	0.333
32	1.52190	5 4 2	1.51802	0.255
33	1.47120	5 4 3	1.47036	0.057

РЕЗЮМЕ

Вивчена можливість одержання з водно-аміачних розчинів подвійних акваамінофосфатів купруму(ІІ)-цинку. Методами хімічного аналізу, ІЧ спектроскопії і рентгенофазового аналізу встановлений їх склад.

РЕЗЮМЕ

Изучена возможность выделения из водно-аммиачных растворов двойных аквааммиофосфатов меди(ІІ)-цинку. Методами химического анализа, ИК спектроскопии и рентгенофазового анализа установлен их состав.

SUMMARY

It was studied a possibility to isolate double Copper(II)-Zinc aquaaminophosphates from water-ammonia solution. Their composition was established using methods of chemical analysis, IR spectroscopy and X-ray analysis.

ЛІТЕРАТУРА

1. Щегров Л.Н. Фосфаты двухвалентных металлов.-К.: Наук. думка, 1987.-216 с.
2. Констант З.А., Диндуне А.П. Фосфаты двухвалентных металлов.-Рига: Зинатне, 1987.-317 с.
3. Неорганические фосфатные материалы /Под ред. Т. Каназава.-Киев: Наук. Думка, 1998.-298 с.
4. Войтенко Л.В., Щегров Л.Н., Копилевич В.А. Получение твердых фосфатов аквааминмеди(II) и аквааминцинка //Укр. хим. журн.-1992.-Т. 58-№ 3.-С.223-226.
5. Копілевич В.А., Щегров Л.Н., Войтенко Л.В. А. с. № 16401007 (1991) СССР // Б.И. 1991.- № 13.
6. Войтенко Л.В., Копилевич В.А. Щегров Л.Н., Об аммиачных фосфатах меди (II), цинка и кобальта (II) // Журн. неорг. хими.-1992.-Т. 37.-Вып. 9.-С.2055-2060.
7. Войтенко Л.В. Автореф. дис...канд. хим. наук. К,1994.-22 с.
8. Копілевич В.А. Дис. ... докт. хим. наук. К,1994.-605 с.
9. Пришибил Р. Комплексоны в химическом анализе.-М. и Л.,1960.-280 с.
10. ГОСТ 20851-75. Удобрения минеральные: Методы анализа. - М.: Изд-во стандартов, 1986.
11. современные методы химического анализа почв и растений. методические указания) // К.: НИИ сахарной свеклы, 1984.-258 с.
12. Атлас ИК спектров фосфатов. Двойные моно- и дифосфаты / Под. ред. Печковского В.В.-М.: Наука, 1990.-244 с.
13. Karpets M.V., Milman Yu.V., Barabash O.M. et al. The influence of Zr alloying on the structure and properties of Al₃Ti // Intermetallics, 2003.-V.11.-P.241-249.
14. Накамото К. ИК спектры и спектры КР неорганических и координационных соединений.-М: Мир,1991.-536 с.

Поступило до Редакції 30.03.2006 р.

М.І. Янчук
Тернопільський національний педагогічний
університет ім. Володимира Гнатюка

УДК 547.234:547.241:543.422

ІНФРАЧЕРВОНІ СПЕКТРИ ГІДРАЗИДІВ ФОСФОРОРГАНІЧНИХ КИСЛОТ

Вивчення структури і деяких властивостей заміщених гідразину з допомогою фізичних методів дослідження присвячена значна кількість робіт [1]. Однак переважають роботи, в яких подаються дані про хімічну будову гідразину і його найпростіших похідних, значно в менший мірі досліджена будова і структура гідразидів фосфорорганічних кислот.

Раніше нами були синтезовані гідразиди О,О-діарилтіофосфорних кислот [2], вивчені їх основні властивості [3] і кінетика реакцій гідразидів з деякими електрофільними реагентами [3, 4]. При дослідженні реакційної здатності органічних сполук і передачі електронних ефектів широко використовуються частоти коливань зв'язків в інфрачервоних спектрах.

В даній роботі приведені результати визначення частот валентних коливань N–H груп, а також тіофосфорильної групи в ІЧ-спектрах гідразидів О,О-діарилтіофосфорних кислот.

Інфрачервоні спектри вказаних гідразидів у твердому стані містять смуги поглинання, які характеризують валентні коливання N–H груп, в межах 3150-3350 см⁻¹, а також P=S групи в області 650-660 см⁻¹ [5] (див. табл.). Частоти валентних коливань N–H груп характеризуються двома інтенсивними смугами (3150-3190 і 3330-3350 см⁻¹ відповідно).

Виходячи із особливостей структури гідразинового фрагменту NHNN₂, в ІЧ-спектрах гідразидів слід було б чекати три смуги, що відповідають симетричним і антисиметричним коливанням аміногрупи і валентним коливанням іміногрупи. В зв'язку з цим однозначне віднесення смуг валентних коливань N–H груп зробити в даний час достатньо важко. Можна припустити, що причиною своєрідної поведінки коливань N–H гідразинного групування NHNN₂ і відсутність третьої смуги в області валентних коливань N–H є той факт, що для коливального спектру вказаного вище фрагменту характерною є кінематична взаємодія валентних коливань N–H іміногрупи і антисиметричного коливання N–H аміногрупи [6-9]. Таким чином, можна вважати, що смуга в області 3150-3190 см⁻¹ в ІЧ-спектрах досліджених гідразидів обумовлена симетричними валентними